

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:
Postán vagy Pécsért házhoz küldve:
éves ár 5 ft., félre 2 ft 50 kr.
negyed évre 1 ft 25 kr.
Egyes szám 10 kr.
Megjelenik minden szombat.
Egyes számok kaphatók Weidinger N.
könyvker. (Széchenyi-tér.)

Hirdetések ára:
Egy öt hasábos petit sor egyszeri
megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
10-szerért 4 kr. ártalend. — Minden
hirdetés után 30 kr. bétárgyú ártalend.
A nyilatkozó 1 petit sor 10 kr.
A hirdetési díj előre ártalend.

Szerkesztői iroda:
Ferenციék utcája 44. sz. I. emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:
Böhm C. F. ügynöki irodájában.
Ferenციék templomának átellenében.

Szervezkedjünk!

Tudva-lévő dolog, miszerint egy városi, mint a megyei választások közel, csaknem küszöbön állanak.

A korteskedési mozgalmak már megindultak mindenfelé, csak nálunk uralkodik halotti csend; a fővárosi sajtóban egyre olvasunk híreket a pártok szervezkedéséről s nálunk mi sem történik.

A városi és megyei választások főrugója, mozgató ereje kétségkívül a politikai pártok mérközése.

A városi és megyei tisztújításoknál tömörülnek a különböző politikai elvek képviselői.

A városi és megyei választások sorsa óriási befolyással van a parlamenti választások eredményeire is. Lehet mondani, hogy az országos választások körül kifejezhető tevékenység attól függ, miképpen szervezkedtek a pártok a városi és megyei tisztújításokhoz.

Ily fontosságú levén a szervezkedés, nem értjük, hogy nálunk semmi néven nevezendő mozgalom sem indult meg.

Mi ezen közönynek az oka? Tán kicsinylik ezen választások jelentőségét?

Tán nem méltányolják eléggé annak fontosságát?

Nem tételezzük fel pártunk férfiaról, hogy e választások politikai jelentőségét ignorálnák s mert ezt nem tételezzük föl, nem értjük a közönyt és tétlenséget. Szervezkedés, erőnk helyes ismerése, fél győzelme valamely politikai pártnak.

Ma, midőn a függetlenségi párt elvei, oly nagy tért hódítottak, ma a szervezkedésre nagyobb szükségünk van, mint volt bármikor. S ha a szervezkedést most végezzük, midőn a városi és megyei választások a legjobb módot kínálják erre, megkönnyítjük

az orsz. gy. képviselő-választásoknál reánk váró nagy feladatunkat.

Az, hogy a függetlenségi párt programja és elvei oly nagy tért hódítottak, általánosan elismert dolog ugyan s ezt maga a párt is jól tudja, de az elveknek eme hódítása ne tegye pártunkat elbizakodottá. Elváratainkat elveszíteni nem fogjuk, de a mi téttelenségünket, felhasználja a kormánypárt s nehezebb lesz a győzelem.

A munka nem könnyű, de az, hogy nehéz a feladat, csak erőt és lelkesedést adjon pártunk férfainak. Lelkesedés és kitartás mellett a siker nem maradhat el.

A függetlenségi pártunk soha sem volt könnyebb tért hódítani s állását szilárdra, győzelmét fényessé tenni, mint ma, midőn a függetlenségi párt nagy elvei általános hódítást tettek mindenfelé.

A párt ezen terjedését igen előnyösen lehet kiaknázni s a párt sorsát a parlamentben az idejekoráni párt-szervezkedés biztosíthatná legjobban.

A párt győzelme legyen a legelső.

Ha erős, hatalmas lesz a párt, úgy a diadal biztos.

A fő, hogy győzzön a függetlenség elve, hogy többséget nyerjen a párt-programm.

Az alkalom itt van, ragadjuk meg, szervezkedjünk, tömörüljünk.

Belföldi hírek.

A magyar képviselőház csütörtökön 11 órakor, a főrendiház 12 órakor kezdte meg a harmadik ülésszakot. A képviselőház megalakulásával, az alelnökök, jegyzők és bizottságok választásával lesz egy ideig elfoglalva. — A horvát képviselők elutaztak ugyan Budapestre, hanem úgy írják, hogy a horvát ügy tárgyalásánál nem fognak részt venni.

A sőtörli zsidózávarlás és rablotts címűen rögtönítelő bíróság elé állított

három vádlott ügye a zalaegerszegi rögtönítelő bíróságnak szept. 25-én hirdetett ítéletével a törvény rendes útjára tereltetett, egyik vádlott egészen felmentett. — A többi zavargás iránti vizsgálatok erőlyesen folynak, de mind e mellett a gyanúsítottan elfogott nagyobb része ártatlanoknak bizonyultak be s így mint egyesgyedül zsidóbosszu áldozatai több napi és heti szünet után szabadulhattak csak ki.

A horvát zavargásokról újabb hírek a hét végével már nem érkeztek, de a határvidékek még nincsen egészen rendben, mert ott az izgatás rendszeresebben folyt, ezért emelgetik már, hogy a királyi biztosságot a volt határvidékeken akkor sem lesz tanácsos megszüntetni, ha Horvát-Szlavonországban az alkotmányos állapot vissza is lesz állítva.

Szabolcsmegye e hó 18-án tartott rendes negyedik közgyűlésében szóba került a tiszta-eszlári bűnper is, és heves vitatkozásokkal idézett elő. — A közgyűlés az alispán azon jelentését, hogy dr. Heumann Ignác védő ügyvéd ellen a tárgyalás folyamán tett azon nyilatkozatát, hogy a megyei közigazgatás tagjai a bűnvizsgálat folyamára törvényellenes befolyást gyakoroltak: a nyiregyházi kir. törvényszék előtt rágalmazás miatt följelentette — tudomásul vette s egyuttal a közgyűlés megütöközés értesült dr. Heumann megbotrántozató eljárásáról s a tisztikar eljárását helyeslőleg tudomásul vette. Dr. Heumann Ignác, ki megyei biztossági tag volt, leköszönt ezen s több választmányi tagságáról.

Külföldi szemle.

A német császárnak az orosz czárral való találkozás — alkalmisint Kiebeln — október elejére tervezetik s czélja volna a jó viszonyoknak további fenntartása s elosztása azon aggodalmaknak, miket az angol elnökminiszternek Koppelnában a czár és dán királynál tett látogatása és fogadtatása felkeltett. — Feltűnő azonban, hogy ezen látogatásnak is angol lapok szerint — béke volt a czélja, nem érthető tehát a felkeltett aggodalmak. — Minthogy pedig ezen békének alapja a balkán felszigeti helyzetnek sértetlen fenntartása, ez pedig hosszabb időre az ottani fejlődési mozgalmak miatt lehetetlen, a következtetés nem lehet más, minthogy a békebiztosítások csak külszínre számítványk.

A francia-kínai viszály még mindig az alkudozások helyzetében vesztegel, az angol befolyásnak tulajdonított kínai javaslat szerint Franciaország bekebelezhetné Anam királyságot a vörös folyóig, a többi területet Kína fogná birtokba venni. A vörös folyam nemzetközi szabad folyamává válnék. — Ellenben a francia javaslat a vörös folyam egész deltáját magának igényli, minél fogva a folyam nagy részén kizárólagos ellenőrzést gyakorolhatna. — Czung kínai követ nem kapott erre választ Pekingből, onnan az elhatározás most annál nehezebb, mert a kormány felett egy ezenorok bírósága vizsgál mind a felet, mit a kínai császárnak kiskorúsága alatt művelt.

A bolgár alkotmányügyben az orosz befolyás egyszerre meghátrált. — Kétségen kívül Berlinből és Bécsből oly előterjesztések tettek, melyek elől kitérni nem lehetett. — A bolgár fejedelem a kormányt az orosz tábornokok kizárásával alkotta meg s visszaállítván a felfüggesztett alkotmányt a már egybegyűlt szobranjet az alkotmányoson megillető jogok gyakorlata felhatalmazta.

A szerb szkuptsinaválasztások a kormányra nézve számalmas eredményűek lettek. A szavazatok száma a szkuptsinában 160 és ezekből hozzászámítva a király által kinevezett 44-et a kormány csak 78 megbízható szavazatra számíthat, míg tizen egészen bizonytalanok, a többi pedig határozott ellenléki. — A király, ki a német nagy hadgyakorlatokon időzött, sietteté ugyan haza utazását, de addig is felhatalmazta a kormányt a szkuptsina megnyitására, mely a vasutgyben volt határozandó rendkívüli ülészakban, de felhatalmazta arra is, hogy esetleg a szkuptsinát feloszathassa. — A kormány visszalépése esetén Krisztics-nek volna a legtöbb kilátása a kormányelnökségre. — A pánszláv irányú Risztics volt kormányelnök pártja megsemmisült.

Bratianu oláh kormányelnök folytatván a királyi által Berlin és Bécsben megkezdett értekezéseket Bismark és Kálnokynál visszautazott Bukarestba, miután még Tisza miniszterelnököt is szerencsétlente látogatásával. — Romániának a közep-európai szövetségbe vonása ekként befejezett dolognak tekintetik, a mi azonban egy jelentőség lenne az orosz kabinetnek alig elviselhető vereségével a keleten.

A spanyol király a német hadgya-

gkorlatok után Brüsszelen át Párisba utazott, hol reá nagy hivatalos fogadtatás várt, mert nem inkognitó, hanem mint király látogat Párisban.

Szeptember 21-én a francia királypártiak tették magukat nevétség tárgyává. — Összegyűltek vagy 1200-an egy vendéglőben az esti órákban tartottak ott néhány gyújtó beszédet, elneveztek a köztársaság férfait kalandoroknak (ők maguk a legnagyobb szédelőgök!) és végül kiköltötték a párizsi gróft Fülöp királynak, az azonban, hogy hányadik Fülöp legyen elmellőzték, mert e reájuk nézve fontos kérdésben még maguk sincsenek tisztában s aligha is lesz szükség reá, hogy arról tanácskozzanak.

Sellye, 1883. szeptember 26.

A szép és nemes tettek önmagukban nyerk jutalmúkat — s talán ép azért gyűrűlnek mindinkább. — Ez okból lehetetlenség a közérdekű eseményeket figyelemmel kísérőnek észinté örömet magában elfojtani, a midőn manapság olyan gyakorlását látja.

Kákics községben f. évi július hó 21-én — volt tüzvész alkalmával 6 családnak minden épülete a lángok martaléka lett, — a hajléktalanná vált szegény családok kétségbeesés-könyveit — a jelenleg épen Sellyén uradalmi birtokán időző, gróf Draskovics Iván ur nemeskeblű jótékonyága törlé le, mert mind a hat család leeggett épületeinek újbóli felállításához szükségeselt összes épülfát, azonkívül 12 ezer darabb téglát ingyen adományozott. — Az egek ura áldja meg érte!

Azon szép és nemes cselekedet annálkább szebb világot vet a gróf ur nemes érzetere, mivel azon adományozás kevéssel azután történt, a midőn éppen Kákics község lakósága felhasználva a gróf urnak a vadtenyésztés és vadászati iránti érdekelését, a nagyobb részt uradalmi erdőket körülvevett községi hatáiban — különben alig néhány forintot érő és jövedelmező — vadászati-jog 6 évi bérletét évenkénti 210 fortról 1260 forintra esigázta fel.

K.

TÁROZA.

Feledjelek

Feledjelek
... Virág feledje a napot,
Melytől kinyílt, mely nélkül élni sem tud,
Kivánd a naptól, hogy ne égjen,
Ha Isten úgy akarja is,
A szív ne verjen s a lelket
Ne szállja meg soha a gondolat!
Csillag, virág, madárdal, esti szél
Ne költse fel emlékedet,
Legyek még álmainak is ura
S ne álmodjam soha, snha! . . .
Feledjelek! feledjelek!
Mayer Sándor.

Embergyűlölet.

Mindenre, a mi szent lehet még
Kérlek ne háborgassatok . . .
Hadd élvezzen csendes magányom,
Mely embergyűlölt vagyok.
Egy hír rezege szívembe' folyását,
Melyről azt hittem megszakadt,
Egy örült rémes álomlátás
Föltámasztá a holtakat.
Az a démoni kacagás is,
Mely általharog lelkeimen,
A behegedt, föltépedt sebhely:
„Nem szeret engem senki sem!”
Az estharang idáig hangzik,
Körültem illatár repes,
Az ágakról madárdal árad
— Mind méreg, édes és erős . . .
Hát csakugyan igaz! Nagyon fáj!
Vérig sebzi lelkeket
... Körültem a tavasz, új élet . . .
— És engem senki sem szeret!

Sötét erdő fogadj'üledbe;
Itt elhal a madárzene
Azt mondják itt rablók . . . Oh bár egy
Megszánná és kivégezne!

Oly néma minden; olykor-olykor
Téved a szellő is ide,
Csend van, csak egy hang átkoz folyást.
„Téged nem szeret senki se!”

Miért? Tovább!! Örült hová még?
Vissza az emberek közé;
A város zaja elnémítja
A hangot, mely lelkeim üldöze.

Meg van! Emberek, ebesaholás
Hölgyarcok, robaj körültem;
Mily zaj! mily jó kedv, mily harsány hang:
„Nem szeret téged senki sem!”

Délutáni álom.

A czimben levő délutánt egy fiatal ember álmodta végig. Egy kis fantáziával kitalálhatja az olvasó, hogy ez a fiatal ember lesz a mi hőscsüknék néhány hasábon keresztül. Fialat emberünk nem is szükséges közelebről bemutatnom, elég, hogy budapesti fiatal ember volt, egy adag tetzesni vágygyal, egy adag könnyelműséggel és állandó deficizittel. Igaz, hogy erről a vonásokról nem lehetne rá ismerni, mert nagyon sokadmagával bírja azokat karakteristikon gyanánt, mindazonáltal közelebről ismertető jeleit el kell hallgatnom, nehogy véletlenül ő maga is magára ismerjen az álmodozó hősbén.

A történetke ebéd után kezdődik. Hősünk pamlagán hever, siesztát tart a lucullusi lakoma után. Szájában cigarettá, a melynek illatos füstje rejtélyes ködbe burkolja alakját. Szemei tévotegen nézik a füst szeszélyes figuráit és meglátászik e szemeken, hogy a füstben nemcsak füstöt látnak. — Az ebédet kedves társaságban töltötte; szép szemek és az ó villányi tüze föllekesítették és — elkábították. Nem csoda, ha gondolatai

kissé exaltáltabbak a szokottnál, ha szemei oly tövetegek és pillái oly hajlandók a lecsukódásra. Egy kis küzdelem az álom és a szép szemek emléke közt, . . . rövid kis küzdelem és fiatal emberünk boldog mosolylyal ajkán elalszik. Jobb keze az ég czigarettaival szivére téve, a bal pedig szép csendesen lehanyatlik a pamlagról.

Ez ugyan nem valami érdekes helyzet: egy alvó fiatal ember, a kinek még az arcát sem láthatni tisztán a nagy szivarfüst miatt! Valóban ez maga nem érdemes a szóra, hanem a mi ez után következik! A jobb fantáziával bíró olvasók itt bizonytal kisnyíló mosolyra vonják ajkukat. Vajjon mi következik? Hát bizonyosan kabátja pörkölődik meg fiatal emberünknek az égve felejtett cigarettától.

Csalódik az élénk fantáziájú olvasó, mert ime a cigarettá követve ura békés hajlamait, csakhamar elalszik s így tüzvészedelem nem fenyeget. Kár is volna hőstünket ilyen galád illatu tüzvészedelemmel kizavarni az álmodott rózsás kertből. Mert ő a szép szemekről, a szép szemek tulajdonosáról álmodik. Különböző változatokban, majd rózsás kertben, majd táncsteremben megváltva neki szerelmét és boldog, mert visszantszeretetik. Csak egy huszár főhadnagy alakja jelen meg zavarólag álmaiban s ilyenkor, mint boszorkány nyomaszra, nyugtalanul fészkelődik a pamlagon. Valami harmadik személy azt mondaná, hogy sokat evett a hős, azért nyög és hanykolódik olyan nyugtalanul. De mi olvasunk az ő szivében és nyögését magasztosabban is tudjuk értelmezni. Nemis nyögés az, hanem sóhaj, a szív legmélyéből fakadó.

Nos hát a csendet nem zavarja semmi egyéb, csak hősünknek sóhaja. Félőráig tart ez így; — a félóra elmúltával változatosságot igérő kopogás hallatszik az ajtón . . . Semmi válasz . . . Újabb kopogás . . . Újra semmi válasz . . . Az ajtó szép csendesen megnyílik . . . Ah! itt szenzációs tolvajlás készül, kiált fel az előbbi élénk fantáziájú olvasó, és már szinte látni véli a Mefisto-arcu semita-handlét, a mint félarcát az ajtón

bedugva, szaglálódik és kiémlt a csöndes szobában.

Újra csalódik, tisztelt olvasó! Ebben a szobában nem szoktak szenzációs tolvajlást elkövetni, mert a pesti fiatal ember óvatos: értékes holmiját sokkal biztosabb helyen tartja: a zálogházban! . . . Tehát nem ilyen gyanus alak kacsingat be az ajtón, hanem — hogy a tényt röviden konstataljuk — csinos, mosolygó szobaleány árck. Helyén volna egy kis elme-futtatás a szobacziczusok fontosságáról, fiatal emberünk és általában a fiatal emberek háztartásában, azonban sokkal érdekesebb lesz és tanulságosabb, ha a belépőnek mozdulataira és tetteire vizsgálunk.

A szobacziczus szép rendben odalépked az alvóhoz, kebléből egy rózsaszín levelkét vesz elő és a fiatal ember lelőg balkezébe teszi. Azután megáll egy percze, mintha sajnálná, hogy a kedves fiatal urat ilyen alvó kedvében találja. Máskor — az igaz jó régen volt — ha ilyen levelkét hozott, sohasem késelt a jutalom, vagy egy, vagy más alakban, de sohasem maradt el. De csak nagy baj is, hogy most épen aludni kell ennek a kedves fiatal urnak! De miért volna ő szobalány, ha ezen a bajon segíteni meg nem próbálna? Megpróbálja biz ő.

Először is egy szobalánytól telhető gyöngédséggel kiveszi jobbjából az elaludt cigarettát, és a szájába teszi. Hanem ez a szer nagyon gyöngédségek bizonyul: az alvó huzogatja a száját, de föl nem ébred. Mást kell próbálnia. Lehajol és a fülebe sugdos az alvónak, miközben ében hajfonatai közül kihull a hanyagul oda tűzött vérpíros rózsá. — Az alvó csak nem akar ébredni. — Ki tudja még micoda alvás elleni szer eszébe nem jutna a pajkos leánynek, ha egyszerre a folyosón mind közelebb hangzó kemény léptek föl nem hívják óvatosságát. Fülel, majd hirtelen kilebben a szobából ott hagyván a rózsát, a levelkét és az érzéketlenül alvó Endyintont.

Mit gondolsz élénk fantáziájú olvasó, kinek a szobalánya volt ez a szobalány, és ki küldte hősünknek ezt a rózsaszín

levelkét? Ha megmondom, hogy a cziczus egy kaczer nőcskénél szolgált, a ki volt már színész is, meg apácza is, — és színész korában hősünknek imádója volt — ha ezt megmondom, akkor kitálalod, hogy a rózsaszín levelkét ama kis színész küldte hősünknek. Ez egyszer nem is csalódó, ő élénk fantáziájú olvasó! Ő küldte még pedig szóról-szóra ezen tartalommal: „Kedvesem! Ha még nem felejtett el, mai este az öné. Sok beszélni valóm van önnel! Igaz, delután a * téri kioszkban fagyaltozunk, ott is megtalálhat. Örökre az öné!” — Név aláírás, csupa óvatosságból, hiányzik. Ez-előtt három nappal, mikor még úres volt hősünk szive, e levelke boldoggá tette volna. Most azonban, midőn szivében újabb keleti lángok égnek, most . . . de menjünk szépen sorjában és látni fogjuk, milyen hatása van reá most a levelkének. Ehhez természetesen okvetlenül szükséges, hogy a hős minél előbb felébredjen. E sorok írója és olvasója körül tehát nagy érdemeket szerzett magának az a természetes dongó légy, a mely (mint a szoba egy legkimagaslóbb pontját.) hősünk orra hegyét választotta fűhadiszállásul. Pédány-képlül vehető toladokásával kivitte, a mi a szobalány cseleinek nem sikerült: az alvó fölébredt . . . Mily lélekemelő látvány egy ilyen ébredés! A hős borzas mint valami félistem, arckifejezése bárgyu, mint valami Menelaoz (a la Offenbach.) pisilogsára messze földről kellene hozni a hasonlatot; . . . s a mint nyújtózik, ásit, majd feltápászkodik a pamlag avult rugóinak keresves zörgése és nyirkogása közben, — az egész majdnem olyan aestheticus jelenet, mint a sphaerák zenéjének hangjai közben a habokból kiemelkedő Aphrodité.

Tehát felébredt! Első öntudatos gondolatát a toladó légy veszi igénybe, s csak mikor ez méltó büntetését elvéve, kerül a sor a szoba legutóbbi jött vendégeire, a rózsára és a levelkére. Azok bizony lent hevernek a földön; leverte az ébredés mozgalmi közben. Valósággal meghökken, mikor megpillantja őket, tűnőve hajol le értük . . . Hát . . . hát

Törvényszéki csarnok.

Előadott polg. ügyek:

Vésey Rozsó tészi bíró által.

Szeptember 25-én.

1. Reinfeld Regina mint természetes leánya kisk. Reinfeld Zsófi és édes anyja term. és törv. gyáma — Jeszenszky Gyula ellen apaság kimondása st. iránt.

2. Panka Katalin Szűcs Imréné — Tóth János és neje Panka Anna ellen tulajdonjog birtokba bocsátás elvont haszon iránt.

Szeptember 27-én.

1. [Sorosts Józsefné szül. Németh Rozália — Heib Péter ellen ingatlan birtoka iránt.

2. Audits József — Audits Katalin Nagy helyesebben Lőrincz Andrásné és társai ellen ingatlan tulajdonjoga iránt.

Bogyay Pongrácz tészi bíró által.

1. Rechnizer Salamon — Fischer Mihály ellen 388 frt 86 kr. tőke és jár. iránt.

2. Sajnovits Katalin és társa — özv. Sajnovits Györgyné és társa ellen végrendelet érvénytelensége iránt.

3. Vasas Mihály és társa — Vátyi József ellen ingatlan tulajdonjogának megítélése iránt.

4. Özevgy öreg Bíró Sámuelné — özv. Bíró Sámuelné és társa ellen özevgyi jog megállapítása iránt.

Előadandó bünt. ügyek:

Október 1-én.

Glaub József és társai ellen lopás miatt.

Október 3-án.

1. Vita József ellen gondatlanság által okozott emberölés miatt. — 2. Nagy Sámuelné szül. Nagy Zsófia és társa ellen súlyos testi sértés miatt.

Október 5-én.

Tóth János ellen hatálot okozó testi sértés miatt.

— **Az északi vasúti hid.** A szakértők kihallgatásában, mely az északi hídnak most egy éve történt beszakadása tárgyában a pécsi törvényszék előtt, a múlt héten öt napon át tartott, a szakértők, nevezetesen Schmidt főhadnagy északi műszaki igazgató, Klimm Mihály tanár Budapestről, Nendvich pécsvárosi, Blum állami főmérnökök és Zucker északi mérnök egyhangulag oda nyilatkoztak, hogy a hatodik hid-járam közlőjének teljes álamátása volt a katasztrófa oka. A mellék-kérdésekre nézve a szakértők nézeteltérések voltak, így nevezetesen arra nézve, hogy lehető-e az álamátás-állat elvezetés övintézkedése által megátolni, illetve paralizálni és hogy az akkori abnormis erőesség áram mellett lehetett-e szondirozások eszközölni. Ez utóbbira nézve Blum főmérnök különvéleményt adott, mely szerint ezen időben nem lehetett megbízható szondirozásokat eszközölni. Dr. Friedmann Bernát védőgyűvőd azon kérdésére, hogy több jónéfalvi lakos vallomása, mely szerint a beszakadt hidjármon két nappal a katasztrófa előtt ingó mozgásokat észleltek műszaki szempontból elfogadható-e noha ezen állítólagos észlelet után még két

vonat sértetlenül ment át a hídon — e kérdésre őt szakértő „nem”-mel felelt, míg Zucker mérnök e tanuknak eskü alatt tett vallomását műszaki szempontból is hihetőnek nyilatkoztatta. Balogh Sándor, Faragó Gyula és Ivaniczky helybeli mérnökök, kik mint tanúk hallgattattak ki, eltérő vallomásokot tettek, melyek a vádlottakra nézve részben kedvezők, részben kedvezőtlenek. Tekintve a vádlottak előtt még nyitva álló jogorvoslatokat, a végvártárgyalás csak december hóban fog megtartatni.

Különlélek.

— **Évnyegyedes igen tisztelt előfizetőinket kérjük előfizetéseik melőbbi újítására, hogy a lap küldése iránt kétségbe ne maradjunk és kiadói zavar mellőztessék.**

— **Rímek és Prózák.** — Ezt a címet adta Várady Ferencz, lapunk belmunkatársa, a most sajtó alá rendezett művének, melyre lapunk mai számához mellékelve veszik igen tisztelt olvasóink az előfizetési felhívást. A mint a cím elé világosan mutatja: rímek és prózák — kötött és kötetlen beszédben írott művek képezik az új munka tartalmát. Rövid pár év óta, ez már negyedik könyve a fiatal szerzőnek, melylyel a derék műpártoló közönség lelkes buzditása mellett, a nyilvánosság elé lép. Művei mindenkor kedvező fogadtatásban részesültek ezen örvedetes körülmény szolgáljon nyomtaték a fiatal szerző irodalmi termékeinek kritikai mérlegelésénél. — Szerzőt és új művét, a: „Rímek és Prózák”-at ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe és jóindulatu pártfogásába.

— **Hymen. Hirsch Lajos uradalma** igazgató Dárdáról, a napokban jegyezte el id. Jeszenszky Ferencz, Baranyamegye alispánjának szép, kedves és szelemes leányát: Etelka kisasszonyt. Boldogság koszoruzza a kedves szerelmi frigyét!

— **A szüret hétfő óta folyamatba** jött a pécsvárosi szőlőhegyek aljain s jövő héten már nagyban lesz folytatva. — Az alj-szőlőkben mutatkozott rothadás siettető a szüretet, most azonban kedvezőbb időjárás állván be, a jobb termő szőlők gazdái, ha csak lehet, október közepéig várják a szürettel. — Az új bor, habár nagyon kevés lesz is, jó minőségűnek ígérkezik s helybeli kereskedők már a szedetlen alj-szőlőkéből szüretelőndű must literjéért 12—14 krt adtak, kiszállítván a szőlőbe saját hordóikat és maguk költségén elszállítván azt. — A bor ára tehát a múlt évekkelit tetemesen meg fogja haladni.

— **Hol vagy Ádám? A pécsi tolvaj-betörők főkégylete** a hét folyamán nagy-gyűlést tartott s a hozott határozat értelmében Heindlhofer József helybeli szappanos szerdán éjjel meglöpték. Pénzt, irományokat és szappant vittek magukkal, hogy tisztára mosakodjanak. Az irományokat szerteszóva a réten ta-

lálták meg, mely körülmény Mihaszna Andrásék szerint biztosan nyomra vezet. Úhétik a nyomát! A boltörög el van keresedve s legujjabb karjukon hordozott öv-jelvény helyett: gyszafát olt hordának. Mihaszna . . . Hol vagy Ádám?

— **Ismertéskés estély.** A jogakadémia polgársága október hó 3-án a „Nádor”-hoz címzett száloda nagytérben, je merkedési estélyt tart. Ezen estély, több mint bizonyos, hogy az idén is, mint minden évben — fényes leend. Barátság, testvériség megköttése ez estély — bor, ének, muzsikaszó mellett, mely örök időkre szól!

— **A jogakadémia „Olvasó-kör”-ének tisztikara** a következőleg alakult: Elnök: Fátér Kálmán, alelnök: Mihálffy Ernő, főjegyző: Jobst Béla, aljegyző: Koszits Akos, pénztárnok: Vrutyák János, háznagy: Gáál Vince. Bizottsági tagok: Miltényi László, Friedl Károly, Tukacs Félián, Vágó Lajos, Lantos Ferencz, Vojnics Lukács, Lösch Antal. Pótagok: Dolencez József és Princz Jenő.

— **Küldöttség Pollák kanonoknál.** Szerdán délelőtt a helybeli jogakadémia ifjuságának kebeléből ötos küldöttség tisztelt Fátér Kálmán vezetésé alatt — dr. Pollák József kanonok uralm, mint a jogakadémia volt derék prorektoránál, a végéből, hogy az akadémiai polgárság nevében bucsut vegyen a köztisztelőt-és közszereketben álló derék férfutól, ki, tudja levőleg, a közelmúltban közönyt le tisztéről, egészségi állapotának meglazulása kényszerítvén erre. Fátér Kálmán szépen átgondolt és átérezett lelkes szavakkal bucsuzott el az ifjuság nevében a volt prorektortól, ki nagy mehatottsággal hallgatta végig az érzékeny beszédet, szívesen köszönetet mondott s továbbra is az ifjuság jóindulatu emlékezetébe ajánlotta magát.

— **A mikor a kucséber gyulad** szerelemre! Coss Angelónak hívták azon kucsébert, ki a hét elején a „Pécs”-hez címzett vendégfogadóban főbe lötte magát. Az öngyilkosság okául azt hozzák fel, hogy a talián kucsébernek nemcsak a kosara, hanem a szíve is eltelt édes-séggel, Csörge Katalin, három gyermekkel megládat özevgy asszony iránt gyuladván olthatlan szerelemre, de csakhamar megkeseredett az édes-ség, a mint megrögte a csinos özevgy kezét s ez neki, a füge-árusnak — „fügét” mutatott. Borzasztó sors! Szegény talián a csemegés kosár helyé nem bírta elviselni az új „kosarat”, melyet az özevgytől kapott, hanem forgópisztyolt fogott s főbe lötte magát. — Isten legyen neki irgalmas s béke poraira!

— **Tanügy. A legutóbbi iskolaszéki** ülésen kimondották a sörház-utcai IV. fu-osztály kettéválasztása, illetve egy párhuzamos osztály felállításá s elnök egyuttal megbízott, hogy ideig. tanítót havi 30 frt. (10 óra) fizetéssel kinevezzen és alkalmas helyiséget béreljen. Erre vonatkozólag a következő értesítést tettük: a sörház-utcai IV. osztályból a növendékek fele átmegey a felsővárház-utcaj

— „Megengedi kedves garde-des-dames, hogy valamit kérdezzek . . . Igazán ma délből volt az a banquette, nem tegnap, vagy tegnap előtt?”

— „Ön ma szokatlanul bolondokat beszél, kedvesem. Hogyan gondolhat ilyet!”

— „Szinte nehezemre esik, elhinni, hogy csakugyan ma volt, — annyi mindenféle történt velem amaz ebéd óta!”

— „Ugyan, nem lenne szíves egyet-mást elmondani belőle?”

— „Igen szívesen!” — mondá az uras, és kellemetlenül kezdé magát érezni. . . „Hol is kezdjem csak? . . . Bocsnát, az időrendet illetőleg magam is egy kis zavarban vagyok, . . . de imo, ott ismerős közeleg, . . . ah, az ördögbe is. . . hiszen ketten vannak! . . . A kegyed gyámlolja, a huszárfőhadnagy kisérétében! Hallja, kedvesem, jobban kellene vigyáznia arra a drága teremtesre!”

— „Haha! Tehát ön most kezdi feltelni a főhadnagytól! Multságos dolog, mondhatom!”

— „Szép, ha annak találja! Hanem én úgy veszem észre, magácska ezt az egész főhadnagyt csak az én boszantásomra hozta ide!”

— „Ugyan menjen! Mi lelta magát ma délután! Igazán, még sohse volt ilyen kiállhatatlan!”

— „Ime most kegyed gyünyölök! Pedig ok nélkül. Van okom biztosra venni, hogy vele itt ma találkozik!”

— „Van oka! Ön igazán eredeti ember! Talán a szeméből olvasta ki, mert, a mint láttam, három szónál többet nem beszélte egymással!” És a szép özevgy a centifoliának utolsó szírmát is kitepte.

— „Mért is tetszik önnek az a lány, mikor ugy is hiába!”

— „Hiába? Ki tudja, hátha nem!” mond réjtélyes mosolylyal az ifju. A hölgy izgatottan hajítja el a megkopaszott centifóliát, mit látván a beszélő, jónak látja nem folytatni a megkezdett témát. Talán tapasztalatni azt mondják, hogy a szép özevgy izgatottsága elérte a kritikus pontot, a melyen tulajhajtani nem tanácsos. . . Egyet fordít a beszélő:

tanodába s onnát az egyik III. (b) fu-osztály a sörház-utcai iskolába — ideiglenes bérháza — tétetik át s így a fu-osztályok teljesek lesznek mind két intézetben. Helyiségül Papp József Ágoston-utcai házában bérletetett ki szoba. Ideig. tanítól Kasza N. nevezetett ki. — Ma (szombat) délután a városház nagytér-mében iskolaszéki ülés tartatik.

— **A m. k. 82. honvéds gyalog dan-**ár és a m. k. honvéd állomás-parancsnokság — lakását — és együttes hivatalos iroda helyiségét, folyó hó 29-ével a Plébánia utca 6. sz. alatt levő — Ocskay féle háza — tette át.

— **Tanár-választás.** — A siklósi községi polgári iskolaszék e hó 27-én tartott ülésén, Rédei Károly és Török Mihály urakat választotta meg tanárokkal a siklósi polgári iskolához.

— **Felsült vesztegető.** — Egy hozzáknak megbízható körből beküldött hosszab tudósítáából azon szomorú tapasztalatot kelle meríteni, hogy most már a mai kor gyalázatos üzerei, a tanítói állomások ház-háztartására is adták magukat. — Kántor-tanító-választás volt e hó folyamán Bicsérdén. — Minthogy ez állomást a meghalt tanítónak fia, ki eddig Pellérdénon volt hasonló állomáson, elnyerni óhajította, nem is akadt volna versenytársa, ha Pap János szigetvári kántor nem vállalkozik a megpróbálásra. — De nem ez az, a mi a felszólásra készítet tudósítónkat, hanem azon üzelmek, mikkel a versenyző célját elérni akarta s melyek közt egyike az volt, hogy házalván az iskolaszéki tagoknál, mindegyiket egy nyomatott úrlapon rendszeren 20 forintról kiállított kötlevéll megkínált, mit többben bosszankodva visszautasítottak, míg mások azt bizonyítékul elfogadták. — A választásnál a kisértő ördög a legnagyobb csúfsággal elbukván, bujkálva szökött meg üzelméi színteréről.

— **Az első zsidó alispán.** A „Debreczen” értesülése szerint, Szabolcsmegye nem viheth kereszttől Szunyogh Bertalan megválasztását az alispánra s most e megye alispánjál Mandel Pál zsidó földbirtokos és orsz. képviselő lép fel. A nevezett lap azt hiszi, hogy Schwarz József is fellép legalább árvaszékéi tlnöknek.

— **Megint egy új sajtóbíró.** — Sarlai Ede ez idő szerint Esztergom város kapitánya szerezte meg magának azon díszes kinttétést és pedig egészen önelhatározásból felsőbb rendelt nélkül. — Lefoglaltatta az „Ébredjünk” és „Kontra” című antiszemita lapokat, mikhez eddig még a kir. főügyesség sem nyult, habár elég oka lett volna hozzá. — Ugy lát-szik, hogy a bosszuvágyó része a zsidó-ságnak meghájazott vidéki kreaturái által akarja belékényszeríteni Kosza ur ő méltóságát, hogy szerezését próbáljon a debreczeni esküdtzsek előtt.

— **A czápa. Már évek óta járja be** a hir a lapokat, hogy Fiume környékén czápat láttak. Mint az Atlanti tenger mesebeli óriási kigyója bukkant föl minden nyári idény alatt a Quarnero vizen az óriási czápa, úgy hogy végre is az egész czápa-históriát a saisonnal vele járó kacsnák tartották; végre a múlt szerdán

szokott könnyedségét visszanyerte. Első gondolata kieszék és fagyalt voltak: „Uram és hölgyeim” — mondá — „oda-benn fagyalt mellett tán kellemesebb lesz a beszélgetés, mint idekűn e rekonkó melogben!” . . . És kérdő tekintettel nézett az imadótra, mit szól az hozzá? Hiszen ő akarta így a levélben! . . . De bizony a lányka mintha nem is hallotta volna e szavakat, napernyőjével játszatott, a többiekre biza a kérdés eldöntését. A főhadnagy látta azt a hosszu sóvár pillantást, a melylyel a fiatal ember a szép leány szemébe tekintett, — látta és ő is gyanut fogott. Csak a kis mama méltatta figyelmére az indítványt: „Menjünk, ha senki sem szól ellene!”

— „Senki sem szolt ellene s így elindultak a kieszék felé. Első pár az ifju leány a főhadnaggyal — utának a garde-des-dames lovgájával. Hősünk soha nagyobb elefantnak nem érezte magát mint most. Pedig hölgyének szépsége és szellem ellen nem tehetett kifogást, de már ő erre a napra teljesen megbódult. Nem is szolt egy szót sem a kieszékig és a kis mama nem is iparkodott szóba birni. Beszélta a főhadnagy annál többet, alig győzte hallgatni a lányka. De még táu a leányka nem hallgatta olyan áhitattal, mint fiatal emberünk, a ki ropant kíváncsi volt, mi beszélni valójuk lehet ezeknek egymás között. Sajnos bizony keveset tudott el-lenni belőle, de ez a kevés is elég volt arra, hogy árva fejét még nagyobb zavarba ejtse. A főhadnagy ezeket mondta:

— „Emlékszik-e édes a rózsák között . . . és mikor én kértem, keblemm tűzte . . . örökre megőriz-zem!”

— „Mi ez!? A főhadnaggyal történt volna ez? . . . Lehetetlen, hiszen a margit-szigeti rózsá, a melyet a kedvestől kapott, még most is az ő gomlyukjában díszelg, nem a főhadnaggyban. Oh, csak a kedves valami jelt adna, ne tenné oly nagyon próbára az ő kintartását!

— „Ilyetán töprengések közt eljutottak a kieszékbe és letelepedtek egy üres asztal köré. Jó lett volna hősünknek megnézni, ki ül a szomszéd-asztalnál, — talán vidámabban végződött volna délutánj.

Zengg és St. Giorgio között a Calich foknál a tonhalászoknak csakugyan sikerült egyet e tengeri szörnyek közül elfogni. A czápa a halászok hálójába keveredett s oly óriási erőfeszítéssel igyekezett a kelepceből szabadulni, hogy mire a sekélyebb vízre húzták, hol a földet érintve képtelen volt nagy erőt kifejteni, az erő háló már össze vissza volt tépve. Itt aztán lánczokkal köztették át s úgy húzták ki a négy méter hosszú szörnyet a partra. Innét Fiuméba szállították s a magyar királyi tengerészeti hatósági épület udvarán állították ki. Felső ajka egy ruddal volt föltámasztva s így közelről lehetett szemügyre venni iirtözatos szájjüregét. Másfel napig volt kiálltva, mely idő alatt nagy közönség nézte a nem épen ötvágygerjesztő külsejű tengeri szörnyet. A m. kir. tengerészeti hatóság rögtön táviratott Triestebe ügyes boncolókért, mitután az kellő praeparálás után az országos kiállításon a fumei gyűjtemények között fogja elhelyezni. A czápat a halászok az elbirt 100 frtnyi jutalmalmon kívül 300 frtort engedték át a hatóságnak. Mióta az idegen hajók gyakoriak a fumei öblben a czápak is szemléltomást szaporodnak, sőt magában a kikötő medenczéjében is előfordulnak.

— **A hirdetések haszna.** Egy new-yorki lapot megkérdezte egyik előfizetője vajjon van-e haszna a hirdetéseknek; mire a lap a következő választ adta: „Az újság-hirdetés haszna az emberi nem egy sajátságán alapszik. Kérdezték meg az egész világot és mindenekelőtt Amerika kereskedőit és ők azt fogják felelni, hogy nincs igaza, ha tagadja az announceo hasznát. A „New York Herald” egyetlen egy vasárnapj számában — a tavaszi és őszi évad idején — tíz ezer dollárrig van hirdetés és sokszor még ennél többet is bevesznek. Hiszi-e ön tehát, hogy azok kik hirdetnek, elég naivok, hogy ily módon költsék pénzeiket — ha csak nem hozna nekik milliókat. Páris egyik legnagyobb kereskedő háza az ismételt hirdetés haszna felől következőleg nyilatkozott: „Az első beiktatás figyelmet nem gerjeszt; a másodikat észrevetik, de nem olvassák; a harmadikat, de elfelejtik; a negyediknél már érdeklődnek az ár iránt; az ötödiktől tudósítják az asszonyt; a hatodik: „jó volna megvenni”; a hetedik beiktatásnál meg is veszik.” Mi meg hozzá tehetjük, hogy gyakran a nyolcadiknál pokolba kívánjuk a kereskedőt portékájával együtt.

— **Fénykép-adó.** A pénzügyminiszteriumhoz közel álló körökből arról értesül a „Magyar Ipar”, hogy 1884. jan. 1-től életbe lép a fénykép-adó. Ez adómon terve nem új, javaslatba hozott már Kerkápolynak, mint pénzügyminiszternek, de néhány fővárosi fényképész ez iránt meghallgatván, csak kivételtenek nyilatkoztak és Kerkápol el is ejtette. Most azonban újra aktualitást nyer e terv, sőt egy hasonló amerikai törvény mintájára, a javaslat is elkészült. A javaslat szerint a törvény összesen három paragrafus és rövid indokolásból áll. Az első §. általánosságban azt tartalmazza, hogy 1884. jan. 1-től csak helyilegezeve szolgáltatható ki a megrendelőnek, az a) pont szerint

De hősünk mással volt most elfoglalva, nem vette észre a kis színésznőt, a ki még mindig várta a megrendelt lovgot. A lovg még is jelent, és, hajh, nagyon sokadmagával. A kis színésznőnek ugy tetszett, mintha érdekes és alkalomszerű volna itt egy kevéssé hallgatóni. Figyelő álláspontot foglalt el. Az első, a mit észrevett, hogy a perfd lovgot őt egyáltalán nem veszi észre, a fagyaltot sem neki, hanem hölgyének rendeli. Már most ő is feltékenyekedett.

— **Rea és feltékenysége** ma szükegünk lesz, addig is hallgassuk, miről beszélgetnek a fagyaltozók. Eleinte bizony nagyon darabosan ment a tárgyalás. A kis mama a szép időt dicsérte és ásitott, a főhadnagy a fagyaltot dicsérte, a leányka a zenét. Hősünk tűnődött, hogy hát ő mit is dicsérjen. Legokosabbnak tartotta az inadótnak a véleményéhez csatlakozni, pedig ha valamit ki nem állhatott, a zene volt az.

— „Még is nagy szíves-ség az a katona uraktól!” — böles lkedik — „hogy így gyönyörködtem bennünk!”

— „Szertől ön a zenét?” kérde a lányka sőtét szemeit a beszélő arcára függeszve.

— „Kimondhatatlanul szeretem!” füllengett hősünk és majd kibujt a borból annak az elbűvölő pillantásnak az öröme. . . . „Kimondhatatlanul szeretem, kivált a * * ténen! Ugy-e bár, nagysád is itt szereti legjobban?”

— „Az én kedves barátom ma nagyon sületleneket beszél!” feddözék a kis mama.

— „Éppen nem! Ugy-e bár, nagysád, különösen érdekes tér ez a * * tén!”

— „Az a sok rendez-vous, a mit ez a kieszék lát egy nyár alatt! Magamnak is . . .”

— „De hát ha a kisasszonyt nem is érdeklik az ön kalandjai, uram!” vágott közbe a főhadnagy, a kinek ugy látszik kezdettől fogva nem tetszik a fiatal ember modora.

— **A kis színésznő** is nagyon kezd figyelni a szomszéd asztalnál. De a fiatal ember semmit sem lát, semmit sem hall: csak azt látja, hogy a gyönyörű szép leány szeméit végképp ő rajta felejt, a

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS

„RIMEK ÉS PRÓZÁK“

CZIM ALATT

ez év november havában megjelenő művemre.

Ma meleg pártfogás és lelkes buzdítás, mellyel a nagyérdemű közönség, eddig megjelent műveim kiadása alkalmával, csekély személyiségem iránt viseltetett; a nemes törekvés buzgalmát keltve fel bennem, arra bátorított, hogy irodalmi tevékenységem legujabb termékeit összegyűjtve sajtó alá bocsássam s az eddig örömmel tapasztalt jóindulatu pártfogásért esedezve, felhívjam rá a derék, irodalom-kedvelő közönség szíves figyelmét.

A mű, csinos külsővel, a helybeli „Ifj. Madarász E.*-féle, előnyösen ismert nyomda kiállításában, mintegy 10—11 iv (160—176 oldal) terjedelemben jelenik meg. — Tartalmazni fog eredeti költeményeket, műfordításokat és kötetlen beszédben írott apró elbeszéléseket.

Előfizetési ár:

Fűzött példány	1 frt.
Dísz-példány	2 ..

☞ A bolti-ár magasabb leend. ☞

Az előfizetések nevére és lakásomra: **Pécs, János-uteza 8. sz.** — címzendők s legelőnyösebben posta-utalványon eszközölhetők.

Végül arra kérem a nagyérdemű közönséget, hogy sziveskedjék ☞ **november hó 1-éig** mulhatatlanul eszközölni az előfizetést, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt kellőleg tájékozva legyenek.

Pécssett, 1883 szeptember hó 29-én.

Hazafini tisztelettel

Várady Ferencz.

